

Rupar Dare, rokometaš, delavec v roketnem klubu in športni novinar

Dare Rupar se je z roketom srečal leta 1975 v 5. razredu osnovne šole, ko ga je na trening rokometašev povabil Franci Gaber. Čeprav ni bil veliki športni talent, je v roketu vztrajal in ga vzljubil. Trener Stupnišek ga je vzel s sabo na tekme, na klopi pa se je Dare nasedel, saj največkrat ni prišel med prvih dvanajst igralcev. Po odsluženi vojaščini je Dare kmalu prevzel druge naloge v klubu in postal sekretar kluba. Rokomet ga je povsem prevzel in ni mu bilo žal ur, ki jih je preživel na Podnu. Njegovi največji roketni učitelji so bili Igor Stupnišek, Dušan Čater in Jože Galof. Življenje športnega kluba je razumel kot življenje velikega kolektiva, kjer je delo za skupno delovanje pomembnejše od izpostavljanja posameznikov, pa čeprav so to bili najprej Sergej Sokolov kot prvi loški rokometaš, ki je v devetdesetih letih postal steber reprezentance, dvajset let kasneje pa trije Ločani, Jure Dolenc, Matej Gaber in Darko Cingesar, ki so leta 2016 tvorili jedro olimpijske ekipe v Rio de Janeiru. Delo v loškem klubu je Dare po štiridesetem letu opustil, saj se ni več strinjal z nekaterimi odločitvami klubskega vodstva.

Sprejel je povabilo Radia Slovenija za športnega novinarja. V tem delu ni bil začetnik, saj ga je že pred časom Dušan Čater povabil, da ga zamenja na Radiu Sora kot komentator športnih dogodkov. Delo športnega novinarja je bila Daretova dolgoletna želja in zvest mu je ostal do danes.

V Škofjo Loko se rad vrača tudi na Poden med svoje številne roketne kolege. Šokiran je bil 18.11.2011, ko je v javnosti prišla vest, da je loški klub likvidiran. Hvaležen je vsem, ki so klub ponovno postavili na noge in ponosen je, da je roket v Škofji Loki prišel na tako visoko organizacijsko raven, da so mu dali vzdevek »gorenjsko Celje«, primerjajoč ga z roketnim klubom Celje.

Kot športni novinar rokometa največkrat ne komentira, saj meni, da o tem športu ve tako veliko, da bi kot komentator reagiral preveč čustveno in morda povedal tudi preveč. To se mu je enkrat že zgodilo, ko je omenil da premočan roketni klub Celje ni najboljša možnost za razvoj slovenskega rokometa v širšem pomenu, reakcija iz Celja pa je bila silovita...

Dare Rupar ob svojih vračanjih s svetovnih športnih prizorišč v rodno Škofjo Loko pozdravlja postavitev muzejske zbirke o športu, meni pa tudi, da škofjeloška oblast premalo ceni vrednost dosežkov loških športnikov, kot so Jan Oblak ali trije roketni reprezentanti olimpijci, ki ime Škofje Loke ponesejo v svet. Lepo bi bilo v času olimpijskih iger v Rio 2016, da bi bila na prometnem otoku krožišča v Škofji Loki slika vseh treh olimpijcev, a to je bila neuresničena zamisel tistih, ki gredo večkrat v svet in znajo ceniti kar imamo doma.

Po pogovoru Dušana Čatra z Daretom Ruparjem zapisal Marjan Luževič, 2018